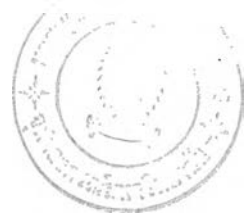

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของโลกในปัจจุบันและการพัฒนาประเทศในระยะเวลาที่ผ่านมาทำให้เกิดการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ซึ่งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวเกิดจากปัจจัยที่เป็นพลวัตและเป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกัน และส่งผลกระทบต่อซึ่งกันและกันตลอดเวลา โดยมีการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี อันส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งในระดับบุคคล ครอบครัว และสังคมส่วนรวม โดยเฉพาะอย่างยิ่งรูปแบบการดำเนินชีวิตที่มีการแข่งขันสูงขึ้นทั้งในด้านการทำมาหากินและการดำรงชีพ วิถีชีวิตของครอบครัวไทยจึงเปลี่ยนไปจากครอบครัวขยายกลายเป็นครอบครัวเดี่ยว

และในระยะต่อมาเมื่อเกิดภาวะวิกฤติทางเศรษฐกิจทั่วโลก ประเทศไทยก็ได้รับผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจตกต่ำด้วย โดยก่อให้เกิดภาวะตึงเครียดทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคมที่เพิ่มมากขึ้น และเกิดปัญหาสังคมต่างๆ เพิ่มมากขึ้นตามลำดับ ไม่ว่าจะเป็นปัญหายาเสพติด ปัญหาอาชญากรรม รวมถึงปัญหาทางเพศซึ่งนับวันจะทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น สำหรับในระดับครอบครัวนั้น เมื่อเกิดภาวะด้านเศรษฐกิจขึ้นแล้ว ทำให้บิดารมารดาหรือผู้ปกครองในครอบครัวต้องช่วยกันทำงานเพิ่มขึ้นเพื่อหารายได้มาจุนเจือครอบครัว รวมทั้งเพื่อสนองความต้องการในด้านสิ่งอำนวยความสะดวกประเภทต่างๆ ทั้งของตนเองและสมาชิกในครอบครัว จึงก่อให้เกิดปัญหาเรื่องความห่างเหินกับสมาชิกในครอบครัว กล่าวคือ มีความใกล้ชิดกับบุตรและสมาชิกในครอบครัวน้อยลง และส่งผลให้เกิดปัญหาช่องว่างระหว่างวัยมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในครอบครัวที่มีบุตรอยู่ในช่วงวัยรุ่น

ทั้งนี้เพราะวัยรุ่นจัดเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างมากและรวดเร็วทั้งด้านร่างกายและจิตใจ อีกทั้งยังเป็นวัยที่อยู่ระยะหัวเลี้ยวหัวต่อระหว่างความเป็นเด็กและความเป็นผู้ใหญ่ มักต้องการการเสริมสร้างสิ่งแปลกๆ ใหม่ๆ โดยนักจิตวิทยามีความคิดเห็นว่า วัยรุ่น คือ วัยที่สภาพร่างกายและสภาพทางอารมณ์ยังอ่อนวัยไม่คงที่ มักกำลังอยู่ระหว่างความเป็นเด็กและเป็นผู้ใหญ่

เป็นวัยที่ต้องการอิสระ อยากเป็นตัวของตัวเองในการเลือกสิ่งต่างๆ แต่ขณะเดียวกันก็ยังคงต้องการความอบอุ่นและข้อแนะนำบางประการจากครอบครัว (ปราณี รามสูต, 2528)

จากที่ได้กล่าวมาแล้วว่าวัยรุ่นเป็นช่วงต่อจากวัยเด็กสู่วัยผู้ใหญ่ ส่งผลให้เด็กในวัยนี้เกิดความสับสนเกี่ยวกับการปฏิบัติตนให้เหมาะสมกับวัยและมีปัญหาเรื่องการปรับตัว เช่น บ้างอาจกลายเป็นอันธพาล บ้างก็เป็นโรคจิต บ้างก็ฆ่าตัวตาย ดิถยาเสพติดหรือเที่ยวโลภณี เป็นต้น โดยปัญหาที่สำคัญที่สุดในวัยรุ่น ก็คือ ปัญหาในเรื่องเพศ ทั้งนี้เพราะวัยรุ่นเป็นช่วงอายุที่เข้าสู่วัยเจริญพันธุ์ มีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายทั้งภายในและภายนอก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อต่อมเพศเริ่มทำงาน เด็กในวัยนี้จึงมักมีความอยากรู้อยากเห็นในเรื่องเพศ เริ่มสนใจเพศตรงข้าม ฉะนั้น หากวัยรุ่นไม่ได้รับความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องเพศ ย่อมก่อให้เกิดปัญหาสังคมต่างๆ ตามมา ไม่ว่าจะเป็นปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส ปัญหาการทำแท้ง ปัญหาการติดโรคทางเพศสัมพันธ์ รวมถึงอาชญากรรมทางเพศและความวิปริตทางเพศด้วย

นอกจากแรงขับเคลื่อนทางเพศที่เกิดขึ้นเมื่อเด็กก้าวเข้าสู่วัยรุ่น ปัจจัยความเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่เกิดปัญหาทางเพศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการรับวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามาใช้ ทำให้รูปแบบการดำเนินชีวิตของวัยรุ่นไทยเปลี่ยนแปลงไปมากขึ้น เช่น การแต่งกายตามแบบตะวันตก การนิยมรับประทานอาหารฟาสต์ฟู้ด (Fastfood) หรืออาหารจานด่วน ภาษาและการพูดที่มักจะเป็นคำห้วนๆ ภาษาแปลกๆ หรือใช้ทับศัพท์และคำแสลง การนิยมการดูภาพยนตร์และฟังเพลงสากลภาษาต่างประเทศ รวมถึงการยอมรับเอาค่านิยมด้านพฤติกรรมทางเพศ เช่น การมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส การจับมือถือแขนและการแสดงความรักกันอย่างโจ่งแจ้งในที่สาธารณะ ซึ่งในสังคมตะวันตกไม่ถือเป็นเรื่องใหญ่หรือเรื่องเสียหายแต่ประการใด โดยจากการเปิดรับเอาวัฒนธรรมตะวันตกมานั้น ทำให้ระบบค่านิยมในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงไป วัยรุ่นชายและหญิงจึงมีโอกาสใกล้ชิดสนิทสนมกันมากขึ้น ส่งผลให้เกิดปัญหาทางเพศตามที่ได้กล่าวมาแล้วในข้างต้นตามมา

ด้วยเทคโนโลยีการสื่อสารที่ก้าวหน้าส่งผลให้เกิดวิวัฒนาการทางเทคโนโลยีการสื่อสารอันทันสมัย มีการค้นพบรูปแบบและวิธีการใหม่ๆ ที่จะพัฒนาให้การสื่อสารและสื่อต่างๆ มีความก้าวหน้าและคุณภาพที่ดียิ่งขึ้น ไม่ว่าจะเป็นหนังสือพิมพ์ นิตยสาร โทรทัศน์ วิทยุ ภาพยนตร์ อินเทอร์เน็ต และสื่อพิเศษต่างๆ จนเรียกได้ว่าเป็นยุคแห่งเทคโนโลยีและสารสนเทศ โดยที่สื่อต่างๆ เหล่านี้มีโอกาสเข้าถึงประชาชนจำนวนมาก โดยเฉพาะกลุ่มวัยรุ่นที่จะให้ความสนใจกับการเปิดรับสื่อต่างๆ มาก ไม่ว่าจะเป็นการดูโทรทัศน์ ชมภาพยนตร์ อ่านนิตยสาร อ่านหนังสือพิมพ์ ฟัง

วิทยุ และเล่นอินเทอร์เน็ต ซึ่งจากการเปิดรับสื่อเหล่านี้โดยอิสระ ย่อมทำให้เด็กได้รับข้อมูลข่าวสารต่างๆ มากมาย รวมถึงมีโอกาสเข้าถึงข้อมูลเรื่องเพศได้ เช่น วัยรุ่นชายนิยมซื้อหนังสือไปมาดูกับกลุ่มเพื่อน หรือนิยมท่องอินเทอร์เน็ตเพื่อดูภาพโป๊และเรื่องลามกอนาจาร การดูภาพยนตร์ที่มีฉากรักและการแสดงความรักแบบตะวันตก เป็นต้น และในบางครั้งวัยรุ่นก็ได้รับข้อมูลเรื่องเพศที่สอดแทรกอยู่โดยผ่านสื่อต่างๆ อย่างไม่ได้ตั้งใจ เช่น การสอดแทรกฉากรักและการช่วยวนทางเพศในละครโทรทัศน์หรือภาพโฆษณาที่แสดงออกเกี่ยวเนื่องกับกามารมณ์ ข่าวคราวของบุคคลในวงการบันเทิงที่แสดงออกทางเพศและความรักอย่างไม่ปิดบัง การแต่งกายเพื่อดึงดูดเพศตรงข้ามและผู้ชม การแสดงให้เห็นถึงสัดส่วนร่างกายในร่มผ้าในลักษณะที่เข้ายวนและภาพแฟชั่นที่ออกมาในแนวร่วมยุคปฏิวัติกรรมทางเพศ เป็นต้น

นอกจากการเปิดรับข้อมูลข่าวสารต่างๆ จากสื่อมวลชนแล้ว สื่อบุคคล ซึ่งได้แก่ บิดามารดา ญาติพี่น้อง เพื่อน และคนทั่วไปในสังคม ก็ถือเป็นสื่อหนึ่งที่มีความสำคัญหรือมีอิทธิพลไม่แพ้สื่อมวลชน กล่าวคือ มีส่วนในการหล่อหลอมให้วัยรุ่นมีแนวคิดและทัศนคติต่อเรื่องเพศในมนำไปในทางใดทางหนึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวัยรุ่นนั้น กลุ่มเพื่อนจะมีอิทธิพลต่อความคิดมากที่สุด เพราะวัยรุ่นเป็นวัยที่อยากให้เป็นที่ยอมรับ ฉะนั้นจึงพยายามทำตามเพื่อน แม้บางครั้งจะขัดกับความรู้สึกส่วนตัวก็ตาม (สุพิศรา สุภาพ, 2523:45) อีกทั้งยังเป็นวัยที่มีความต้องการประสบการณ์ใหม่ๆ จึงมักชอบลองทำในสิ่งแปลกใหม่ เช่น อยากคบเพื่อนต่างเพศ มีการแต่งตัวตามแฟชั่นหรือแต่งตัวแปลกๆ เพื่อดึงดูดเพศตรงข้ามและเพื่อให้เกิดการยอมรับในหมู่เพื่อน เป็นต้น

จะเห็นได้ว่า จากการเปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคลและสื่อมวลชนของวัยรุ่นดังที่กล่าวมาแล้ว จะทำให้วัยรุ่นได้รับประสบการณ์ทางเพศอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ และจากการที่สื่อมวลชนเหล่านี้ไม่ได้แยกโลกของเด็กและผู้ใหญ่ออกจากกัน (หน่วยนิเทศก์ กรมพลศึกษา, 2530:20) ประกอบกับบิดามารดาไม่ได้หล่อหลอมหรือให้ความเข้าใจที่ถูกต้องในเรื่องเพศ และเพื่อนฝูงหรือบุคคลใกล้ชิดก็ให้ความรู้ทางเพศอย่างไม่ถูกต้อง ย่อมทำให้วัยรุ่นได้รับประสบการณ์ทางเพศศึกษาที่ถูกต้อง ผิดๆ ปะปนกัน

นอกจากนี้การเอ่ยอ้างถึงเรื่องเพศในสังคมไทยยังถือเป็นเรื่องไม่สุภาพ รายละเอียดต่างๆ ถือเป็นเรื่องลับที่ต้องปกปิดและพูดกันได้เฉพาะในที่ลับหูลับตาเท่านั้น เพราะค่านิยมที่มองเรื่องเพศว่าเป็นเรื่องที่ต่ำหยาบคาย (ชาติวุฒิ วัจวล, 2542:1) ทั้งที่เรื่องเพศและภาวะทางเพศเป็นสิ่งที่เกี่ยวกับมนุษย์ตั้งแต่แรกเกิด พัฒนาการทางเพศเป็นพัฒนาการที่ต่อเนื่องและเกี่ยวพันกับ

พัฒนาการด้านอื่น โดยเฉพาะด้านจิตใจและสรีระเป็นสำคัญ ในขณะที่เดียวกันก็พัฒนาไปพร้อมๆ กับพัฒนาการด้านอื่นๆ ด้วย

จากปัจจัยด้านค่านิยมและความเชื่อทางสังคมที่มองเรื่องเพศเป็นเรื่องน่ารังเกียจดังกล่าว ส่งผลให้วัยรุ่นเกิดภาวะคับข้องใจ สงสัย และไม่แน่ใจว่าเรื่องใดถูกเรื่องใดผิด หรือเรื่องใดสมควรทำหรือไม่สมควรทำ และไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับความต้องการของสังคม ทำให้วัยรุ่นแสวงหาความรู้และเรียนรู้เรื่องเพศแบบหลายๆ ซ่อนๆ จนเกิดพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมหรือเกิดการลองผิดลองถูกเพื่อพิสูจน์สิ่งที่ตนได้รับรู้มา เช่น การไปเที่ยวโสเภณี และหาข้อมูลจากสื่อลามกต่างๆ เป็นต้น นำไปสู่ปัญหาสังคมที่แก้ไม่ตกต่อไป

ฉะนั้น เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาดังกล่าว วัยรุ่นจึงควรได้รับความรู้เรื่องเพศศึกษาอย่างถูกต้อง เพื่อให้เกิดความเข้าใจในพัฒนาการและภาวะทางเพศของตนรวมถึงการปฏิบัติตนที่ถูกต้องทั้งในด้านสุขอนามัยส่วนตัวและการวางตัวอย่างเหมาะสมเมื่ออยู่ในสังคม

อีกทั้งการที่วัยรุ่นทราบถึงพัฒนาการทางเพศของตนเองและเพศตรงข้าม ยังช่วยทำให้สามารถปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงของพัฒนาการทางเพศได้ และช่วยให้พัฒนาศักยภาพของตนเองได้เต็มที่ ไม่ก่อให้เกิดปัญหาความกลัว ความกังวลใจ อันเกิดจากความไม่เข้าใจหรือมีแนวคิดทัศนคติที่ผิดเกี่ยวกับเรื่องเพศ ดังนั้นการให้ความรู้หรือการสอนเรื่องเพศศึกษาโดยให้ความรู้ตามความเป็นจริงตามวัยของเด็ก กับการถ่ายทอดทัศนคติที่ถูกต้องในเรื่องเพศจึงจำเป็นสำหรับเด็กทุกคนรวมถึงวัยรุ่นด้วย เพราะนอกจากจะทำให้รู้จักตนเองแล้ว ยังทำให้เข้าใจถึงความสัมพันธ์ในรูปแบบต่างๆ กันที่มีต่อผู้อื่นในสังคมด้วย นอกจากนี้จะทำให้ทราบถึงบทบาทและหน้าที่ของตนเอง มีความรับผิดชอบต่อตนเอง ครอบครัว และสังคม รู้จักที่จะเสริมสร้างชีวิตครอบครัวให้มีความสุข อันเป็นเป้าหมายของการให้ความรู้ในเรื่องเพศศึกษานี้ (ระวีวรรณ แสงฉาย, 2538)

ทั้งนี้ในการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาแก่วัยรุ่นนี้จะต้องให้สาระในเรื่องการเปลี่ยนแปลงและการเจริญเติบโตของร่างกาย เช่น การมีประจำเดือนในวัยรุ่นหญิง การมีขนขึ้นตามอวัยวะต่างๆ ของร่างกาย การมีหน้าอก การแข็งตัวของอวัยวะเพศของวัยรุ่นชาย รวมถึงการสำเร็จความใคร่ เป็นต้น โดยจะต้องเน้นให้เข้าใจว่าการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายนั้นจะมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางจิตใจด้วย นอกจากนี้ควรปลูกฝังความรับผิดชอบในเรื่องเพศทั้งต่อตนเองและเพศตรงข้าม เช่น การคบเพื่อนต่างเพศ เป็นต้น การปลูกฝังเรื่องความสำคัญและความจำเป็นในเรื่องเพศแก่

เด็ก เช่น หลีกเลี้ยงภาพยนตร์หรือหนังสือที่กระตุ้นและช่วยกุมารมณ โดยอธิบายว่าไม่ใช่เรื่องทางเพศที่ถูกต้อง เป็นต้น รวมถึงการให้ความจริงใจกับเด็กวัยรุ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งบิดามารดาจะต้องสามารถเป็นที่ปรึกษาและช่วยเหลือได้ในกรณีที่เกิดความเข้าใจผิดๆ ในเรื่องเพศ โดยอาจตอบคำถามอย่างตรงไปตรงมาและช่วยแนะนำเมื่อลูกเกิดความสงสัยหรือมีปัญหา อีกทั้งควรจะทำให้ความรู้ในเรื่องความสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงาน การวางตัวในการคบเพื่อนต่างเพศ เพื่อป้องกันปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน การคุมกำเนิด โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ รวมทั้งอธิบายให้วัยรุ่นมีทัศนคติที่ดีต่อตนเองและเพศตรงข้าม การปรับตัวทางเพศ และบทบาทหน้าที่การเป็นบิดามารดาที่ดีในอนาคตด้วย (วันทนีย์ วาสิกะสินและคณะ, 2537)

จากประเด็นปัญหาดังที่ได้กล่าวมาทั้งหมดนี้ จะเห็นได้ว่า ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีการสื่อสาร การเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตในด้านความเป็นอยู่ การดำเนินชีวิต และการรับเอาวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามา ส่งผลให้วัยรุ่นไทยมีรูปแบบในการดำเนินชีวิตที่แตกต่างไปจากเดิม มีโอกาสในการเปิดรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่างๆ ทั้งสื่อบุคคลและสื่อมวลชนโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องเพศได้อย่างกว้างขวางและเป็นไปโดยง่าย ซึ่งเรื่องเพศนี้นับเป็นเรื่องที่มีความเกี่ยวข้องกับชีวิตของมนุษย์ทุกเพศทุกวัยตั้งแต่เกิดจนตาย จึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาถึง “การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทัศนคติเกี่ยวกับเพศศึกษาของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร” ทั้งนี้เพราะวัยรุ่นเป็นวัยที่กำลังจะก้าวจากความเป็นเด็กสู่ความเป็นผู้ใหญ่ ความเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและจิตใจจะส่งผลต่อเด็กในวัยนี้เป็นอย่างมาก วัยรุ่นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องทราบถึงความรู้เรื่องเพศศึกษา เพื่อนำมาใช้ในการปรับตัวและการดำเนินชีวิตให้เหมาะสมกับสภาพสังคมในปัจจุบัน นอกจากนี้วัยรุ่นยังนับเป็นกลุ่มประชากรที่จะกลายเป็นกำลังสำคัญของชาติในอนาคตต่อไป ฉะนั้น วัยรุ่นจึงเป็นวัยที่ควรให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง โดยในการศึกษาครั้งนี้จะทำการศึกษากลุ่มวัยรุ่นที่มีอายุตั้งแต่ 13 – 21 ปี ซึ่งถือเป็นช่วงอายุที่เริ่มจากวัยรุ่นตอนต้นจนก้าวสู่ช่วงสุดท้ายของวัยรุ่นที่กำลังจะกลายเป็นผู้ใหญ่เต็มตัว และศึกษาถึงความรู้ทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา รวมทั้งการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเรื่องเพศศึกษาและทัศนคติต่อการพูดคุยและการสอนเรื่องเพศด้วย ซึ่งผลของการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยคาดหวังว่าจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาแนวทางการสื่อสารและการวางแผนประชาสัมพันธ์เพื่อเผยแพร่ความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับเพศศึกษา รวมถึงเป็นแนวทางในการผลิตสื่อการสอนเรื่องเพศศึกษา และเพื่อเป็นแนวทางในการป้องกันอันตรายจากความรู้เท่าไม่ถึงการณ์เนื่องจากขาดข้อมูลข่าวสารหรือความรู้เรื่องเพศศึกษาที่ถูกต้องด้วย

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับเพศศึกษาของวัยรุ่น
2. เพื่อศึกษาถึงประเด็นที่วัยรุ่นพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษารวมถึงความต้องการที่จะให้มีการสอนเรื่องเพศศึกษาและบุคคลที่เหมาะสมในการสอนเพศศึกษาแก่วัยรุ่น
3. เพื่อศึกษาการเปิดรับและการแสวงหาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเพศศึกษาของวัยรุ่น
4. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบระดับความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับเพศศึกษาของวัยรุ่นที่มีลักษณะทางประชากรต่างกัน
5. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเพศศึกษากับความรู้เรื่องเพศศึกษาของวัยรุ่น
6. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเพศศึกษากับทัศนคติเรื่องเพศศึกษาของวัยรุ่น
7. เพื่อศึกษาถึงเรื่องหรือประเด็นเกี่ยวกับเพศศึกษาที่วัยรุ่นต้องการทราบและแหล่งข้อมูลที่สามารถเข้าถึงวัยรุ่นได้ดีที่สุด

ปัญหานำวิจัย

1. วัยรุ่นมีทัศนคติต่อเรื่องเพศศึกษาอย่างไร
2. วัยรุ่นมีทัศนคติต่อการพูดคุยและการสอนเพศศึกษาอย่างไร และต้องการให้มีการสอนเพศศึกษาอย่างไร ผู้ใดเหมาะสมที่จะทำการสอนเรื่องเพศศึกษาแก่วัยรุ่น
3. วัยรุ่นได้รับข้อมูลเกี่ยวกับเพศศึกษาจากแหล่งใดบ้างและได้รับจากแหล่งใดมากที่สุด และมีการแสวงหาข่าวสารเรื่องเพศศึกษาอย่างไร
4. วัยรุ่นมีความรู้เรื่องเพศศึกษามากน้อยเพียงใด
5. ความแตกต่างทางลักษณะทางประชากรของวัยรุ่นมีผลต่อความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับเพศศึกษาหรือไม่
6. การเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษามีความสัมพันธ์กับความรู้เรื่องเพศศึกษาของวัยรุ่นหรือไม่
7. การเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษามีความสัมพันธ์กับทัศนคติเรื่องเพศศึกษาของวัยรุ่นหรือไม่

สมมติฐานการวิจัย

1. วัยรุ่นที่ต่างเพศกันมีความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษาแตกต่างกัน
2. วัยรุ่นที่มีอายุต่างกันมีความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษาต่างกัน
3. วัยรุ่นที่มีการศึกษาต่างกันมีความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษาต่างกัน
4. การเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษามีความสัมพันธ์กับความรู้เรื่องเพศศึกษาของวัยรุ่น
5. การเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษามีความสัมพันธ์กับทัศนคติเรื่องเพศศึกษาของวัยรุ่น

นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

การเปิดรับข่าวสาร หมายถึง ความถี่ในการรับข้อมูล หรือข่าวสารต่างๆ ที่เกี่ยวกับเรื่องเพศจากสื่อมวลชน สื่อบุคคลและสื่อเฉพาะกิจทั้งโดยทางตรงหรือทางอ้อมตามความรู้สึกรู้สึกของวัยรุ่น โดยจะแบ่งเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และไม่เคยได้รับ ซึ่งสามารถจำแนกสื่อต่างๆ ได้ดังนี้

- สื่อมวลชน ได้แก่ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร หนังสือการ์ตูน โทรทัศน์ วิทยุ อินเทอร์เน็ต
- สื่อบุคคล ได้แก่ บิดามารดา ญาติ พี่น้อง เพื่อน คนรัก ครูอาจารย์ และบุคคลอื่นๆ ทั่วไป
- สื่อเฉพาะกิจ ได้แก่ แผ่นพับ แผ่นปลิว คู่มือ เอกสาร จุลสาร วิดีโอเทป วีซีดี ภาพโฆษณา หนังสือเรียน

ความรู้เรื่องเพศศึกษา หมายถึง ความรู้ความเข้าใจของแต่ละบุคคลเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษาที่ได้รับการถ่ายทอดและเรียนรู้

ทัศนคติเกี่ยวกับเพศศึกษา หมายถึง ความเชื่อ ความคิดเห็น หรือความรู้สึก ทำความชอบหรือไม่ชอบของวัยรุ่นที่มีต่อเรื่องเพศศึกษารวมถึงทัศนคติต่อการพูดคุยและการสอนเรื่องเพศศึกษาด้วย

วัยรุ่น หมายถึง บุคคลชายและหญิงที่มีอายุตั้งแต่ 13 – 21 ปีที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครโดยแบ่งช่วงอายุของวัยรุ่นออกเป็น 3 ช่วงอายุ ดังต่อไปนี้

- 1.วัยรุ่นตอนต้น มีอายุตั้งแต่ 13 – 15 ปี
- 2.วัยรุ่นตอนกลาง มีอายุตั้งแต่ 16 – 18 ปี
- 3.วัยรุ่นตอนปลาย มีอายุตั้งแต่ 19 – 21 ปี

เพศศึกษา หมายถึง เป็นเรื่องที่ว่าด้วยการศึกษาปัญหาชีวิตเกี่ยวกับเรื่องเพศ โดยเน้นความเจริญเติบโต และพัฒนาการทางเพศ ทั้งในด้านร่างกายจิตใจ อารมณ์ สังคม ตลอดจนศีลธรรมจรรยา เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตทั้งในด้านส่วนตัวและส่วนรวม โดยแบ่งเนื้อหาที่ประกอบกันเป็นความรู้ได้ 5 ประเด็นด้วยกัน คือ

1.ความรู้เกี่ยวกับชีววิทยา ซึ่งเป็นความรู้เกี่ยวกับกายวิภาคและสรีรวิทยาของร่างกายมนุษย์ เช่น โครงสร้างและหน้าที่ของอวัยวะต่างๆ ในร่างกายที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ ระบบการสืบพันธุ์ของเพศชายและหญิง ลักษณะทางพันธุกรรมเกี่ยวกับเพศ การเจริญเติบโตของร่างกายซึ่งเป็นลักษณะของเพศชายและหญิง การมีหนองคราและขนรักแร้ เสี่ยงแตก การมีประจำเดือน การสืบพันธุ์ หรือการร่วมประเวณี การปฏิสนธิ การตั้งครรภ์ การคลอดบุตร เป็นต้น

2.ความรู้เกี่ยวกับสุขวิทยา เป็นความรู้ที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพทางเพศ การระวังรักษาร่างกายให้ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บหรือความผิดปกติทางเพศ เช่น ข้อควรระวังและสุขปฏิบัติเกี่ยวกับอวัยวะเพศ

3.ความรู้เกี่ยวกับจิตวิทยา เป็นความรู้ส่วนที่เกี่ยวกับจิตใจและอารมณ์ การเจริญเติบโต และพัฒนาการด้านจิตใจเกี่ยวกับเรื่องเพศในแต่ละวัย โดยเฉพาะวัยเด็กและวัยรุ่น แรงผลักดันทางเพศ การระบายอารมณ์ทางเพศ การปฏิบัติตนระหว่างเพศ ความรัก ความต้องการหรือความรู้สึกทางเพศ ความผิดปกติด้านอารมณ์และจิตใจ เป็นต้น

4.ความรู้เกี่ยวกับสังคมวิทยา เป็นความรู้เกี่ยวข้องกับสังคม การปรับตัวให้เข้ากับสังคม และมาตรฐานความประพฤติหรือกฎเกณฑ์ทางสังคม พัฒนาการทางด้านสังคมเกี่ยวกับเรื่องเพศ ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ การเกี่ยวพาราณี การเลือกคู่ครอง การแต่งงาน ชีวิตสมรสหรือชีวิตครอบครัว

ครัว การปฏิบัติตนในการดำรงตนเป็นโสด การวางแผนครอบครัว ประเพณีและวัฒนธรรมต่างๆ เป็นต้น

5. ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์ เป็นความรู้ที่เกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ การป้องกันและระวังตนเองจากภาวะการตั้งครรภ์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

ลักษณะทางประชากร หมายถึง เพศ อายุ และการศึกษาของวัยรุ่น

ขอบเขตในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเฉพาะวัยรุ่นที่มีอายุตั้งแต่ 13 – 21 ปี และอาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้งนี้เพราะวัยรุ่นเป็นวัยที่อยู่ในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อระหว่างความเป็นเด็กและความเป็นผู้ใหญ่ มีอารมณ์และความรู้สึกรุนแรง ชอบทดลองในสิ่งแปลกใหม่ ซึ่งอาจส่งผลให้เกิดปัญหาในด้านต่างๆ ตามมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาทางเพศ สำหรับเหตุผลที่เลือกศึกษาวิจัยเฉพาะวัยรุ่นที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานครนั้น ก็เนื่องจากวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครมีโอกาสเข้าถึงสื่อต่างๆ ได้มากและหลากหลายประเภทกว่าวัยรุ่นในจังหวัดอื่นๆ รวมทั้งมีรูปแบบการดำเนินชีวิตและสภาวะแวดล้อมที่เสี่ยงและล่อแหลมต่อปัญหาทางเพศด้วย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาแนวทางการสื่อสารและการวางแผนประชาสัมพันธ์เพื่อเผยแพร่ความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับเพศศึกษา รวมถึงเป็นแนวทางในการผลิตสื่อการสอนเรื่องเพศศึกษาด้วย